

Postoji rastuća dramatizacija najave sutrašnjeg puštanja Pelješkog mosta u promet. Najave su dramatične „kako bi još jedno objasnili zašto je Pelješki most tako važan“, kazali bi naši saborski zastupnici tražeći stanku od deset ili više minuta. Ima tu pjesmama iz stoljeća sedmog. Sve je na stolu kako bi se shvatilo i razumjelo, kako Â voli kazati naš premijer Andrej Plenković, valja imati u vidu visoku razinu siromaštva, nisku razinu obrazovanosti (koja usput rečeno postaje temeljno ograničenje daljnjeg razvoja), sklonost prema feštanju kada za to ima ili još bolje - nema razloga.

Nitko ne spori značaj Pelješkog mosta. On je važan za cjelovitost Lijepe Naše, a posebno da jugoistok Hrvatske. Međutim, ništa nije tu tako spektakularno. Odvojen dio teritorija nije ništa bio manje ili više ugrožen od ostalog dijela. U postojećim uvjetima teško je vjerovati da bi BiH, gdje su hrvati jedan od konstitutivnih naroda, onemogućila na bilo koji način normalan protok kao što će to biti i sutra.

Ipak, za vrijeme ove turističke sezone neće kamioni težine preko 7,5 tona koristiti Pelješki most. Postoji bojazan kako bi kamioni mogli zamazati, ne daj Bože, svetinju kao što je to Pelješki most. Koliko poznam ekonomiju, posebno ekonomiju saobraćaja, uobičajeno je da se ceste, mostovi, i tako dalje, grade kada se pokaže potreba za boljim i jeftinijim (i istovremeno isplativijim) putem. To je bila greška kada smo se razmahali gradnjom cestovne infrastrukture koja je zimi pusta. Osim toga prijevoz roba po prihvatljivoj cijene temeljno je određenje bilo kojeg pa tako i cestovnog pravca. Međutim, mi smo toliko različiti pa smo odlučili da se Pelješki most neće koristiti za kamione iznad 7,5 tona. Obrazloženje koje se daje nije uvjerljivo – kako bi se omogućio turistima brži i sigurniji prolaz.

Čekajte Pelješki Most se nije izgradio kako bi gospodarstvo tog područja postalo povezanije i konkurentnije s ostalim dijelom zemlje. Zašto se onda izgradio? Možda zbog božanskih poriva na što upućuje da će se saobraćaj preko mosta otvoriti u pola noći. Tako smo dobili još jednu Polnoćku! Nitko nam u kreaciji nije ravan.

Ne! Ništa od navedenog nije tonu. Most se izgradio zbog turista kako bi lakše automobilom došli u Dubrovačko-Neretljansku županiju. Zvuči pomalo bedasto! Da baš tako. Kamioni težine preko 7,5 tona moraju ići naokolo iako je cjelokupni transportni sustav pred ekonomskim i financijskim kolapsom. Nije važna učinkovitost gospodarstva već za koliko će turisti stići na odredište. Stvari koje su zapravo tragične postaju smiješne. Na žalost naši građani plaćamo tu i takvu „duhovitost“ Nije to ništa, naša vlada Andreja Plenkovića nastavlja s optimalnom i sveobuhvatnom politikom. To ništa ne znači ali dobro zvuči.

Mnogi žele doći na otvaranje Pelješkog mosta. Da stvar bude bolja nije važno da li će svi biti na mjestu događaja – svečanog otvaranja mosta. Naši ponosni građani bit će u okolnim mjestima gdje će biti dobre janjetine (naći će se i ponešto zabranjenih prstaca – nije Beg cicija) što je u suglasju sa „statističkom“ procjenom kako je na otvorenju Pelješkog mosta bilo toliko i toliko desetaka tisuća ljudi. Bilo bi još bolje kada bi bilo nekoliko stotina tisuća ljudi. Možda HDZ, svojim organizacijskim sposobnostima, dovede nekoliko stotina tisuća radoznalih gostiju. Kažem gostiju jer su svi pozvani.

Nema toga što naš narod neće učiniti za svoga premijera Andreja Plenkovića. 25. promijenili smo Ustav SRH, 26. otvaramo u ponoć Pelješki most, 27. Ćemo slaviti Ustanak naroda i narodnosti RH po starom „kalendaru“.